

Adin Vreva

I Guds Den Nåderikes, Den Barmhärtinges namn.

Jag är en evig student. Mina texter är ett försök till att uppnå kunskap men den absoluta sanningen ligger hos Gud. Gud vet bäst.

Kan islam lära oss något om användandet av språket?

Språket är allt som är fallet, det som inte går att förklara med språk är obefintligt. Språkets gränser är världens gränser. Språket omfattar all typ av kommunikation som bl a sker med ord. Allt som en människa kan kommunicera ut och allt som en människa kan förnimma. Vi är alla medvetna om språkets kraft. Språket är det centrala verktyget för kommunikation, språket låter oss diskutera komplexa saker i detalj. Språket vars byggstenar består utav begrepp eller bilder (förklaras mer ingående senare) kan leda till krig eller skapa fred men även låta människan upptäcka nya kontinenter eller studera planeter bortom vårt solsystem. Utan språk existerar inte datorer, bilar eller läkemedel. Språket möjliggör allt och är allt. Det första ordet som ängeln Gabriel förmedlade till profeten Muhammed var "iqra" som betyder "läs". Att läsa är att överföra tankar från en människa till en annan via ett språk. Vi är begränsade av språket och kan inte gå bortom det. Våra tankar sträcker sig så långt språket tillåter.

- (1) Tankar (i den bredaste bemärkelsen) innefattar allt som människan upplever.
- (2) Tankar kan enbart uttryckas i språk (bild eller begrepp)

-
- (3) Tankar = språk

Språket beskriver allt som existerar, både det som är synligt och det som är dolt. Om något, med rätt användning av språket, kan beskrivas måste detta något existera. Exempelvis kan "enhörning" beskrivas med ord samtidigt som vi vet att enhörningar i form av levande varelse inte existerar. Enhörningar existerar däremot i bildlig mening, precis som alla andra materiella ting. Anledningen till varför enhörningar kan beskrivas beror på att språket används i bildlig mening. Vi kombinerar två enkla beståndsdelar och skapar en fiktiv bild av dessa. Kombinationen av häst och horn som var för sig existerar i den yttre världen har slagits ihop till en sammansatt enhet. Denna typ av kombination realiseras med förnuftet och därefter avbildas den bild som förnuftet producerat. Med andra ord skapar förnuftet en bild av två sammansatta bilder av verkliga, levande, existerande ting i den yttre världen. För att klargöra argumentet behöver vi förtydliga ordet "bild".

Bild

En bild består av ord som förmedlas mellan talare och åhörare. Talaren har exempelvis plockat röda äpplen. Talaren mottar en massa intryck via sina ögon och på så sätt skapar en bild av verkligheten. Bilden som talaren skapat försöker han sedan förmedla till åhöraren via ord. När åhöraren uppfattar dessa ord, skapas en bild i åhöraren via hans förnuft. Dessa bilder består av strukturerade element vilka innehåller fakta. Exempelvis innehåller observationen av äpplet element som: rund, röd, hänger på träd. Dessa element behöver struktureras på ett korrekt sätt som slutligen mynnar ut i en bild. Detta är en förenklad beskrivning av Wittgensteins bildteori.

De sammansatta bilder som hjärnan producerar är ett fenomen som sker i förnuftet och som sedan projiceras på den yttre världen i form av teckningar, målningar, rörliga bilder eller statyer. Av den anledningen kan vi tala om enhörningar eller andra imaginära ting. Dessa ting fanns inte i den yttre världen utan skapades i människans förnuft, däremot är de lika verkliga som existerande materiella ting då språket i bildlig form inte skiljer på "enhörning" och "häst". När vi talar om enhörningar eller hästar använder vi samma typ av språk, oavsett om enhörningen inte existerar i samma bemärkelse som hästen.

Begrepp

Utöver bilder kan språk förstås via begrepp. Begrepp består utav ord som beskriver upplevelser som emanerar från människans inre. Dessa begrepp uppstår genom rationellt tänkande och kan inte fullständigt translittereras till bildform. Exempelvis är kärlek en invändig känsla som inte kan uttryckas bildligt. Alla försök till att översätta begrepp som "kärlek" till bilder begränsar fenomenet kärlek till bildens form. Exempelvis kan man översätta kärlek till formen av ett hjärta men vi vet att hjärtat inte är detsamma som kärlek. För att bevisa detta kan vi använda oss utav Leibniz lag:

- (1) Kärlek är en immateriell intuitiv upplevelse.
- (2) Hjärtat är ett materiellt ting

-
- (3) Kärlek \neq hjärta

Kärlek är inget som kan uppfattas med sinnen och av den anledningen kan inte förnuftet skapa sig en bild utav kärlek. Vidare kan inte kärlek förmedlas till andra i form av bilder. Däremot vet vi att kärlek oftast beskrivs i form av ett hjärta men den translitterationen är alltså felaktig då kärlek i bildform aldrig kan beskrivas fullständigt.

Språk i bildform

Vi lär ut språk till barn genom att peka på föremål och yttra ord så att barnen förstår att föremålen har ett namn. Wittgenstein skriver följande *"ett viktigt moment i träningen kommer att bestå i att läraren pekar på föremålen, riktar barnets uppmärksamhet på dem och därvid uttalar ett ord, t.ex. ordet "platta" när denna gestalt förevisas"*.

Materiella ting är av sådan karaktär att de kan bli uppfattade av människans sinnen. Allt som är materiellt går att peka på samt namnge. Dessa ting är något som finns i den yttre världen och kan enbart, av människan, uppfattas via sinnen. När vi pratar om dessa ting använder vi bilder för att beskriva tingen. Dessa ord beskriver i sin tur de bilder som förnuftet skapat av de sinnesintryck som förnuftet uppfattat. Exempelvis måste vi först se en häst med våra ögon innan vi kan ge den benämningen "häst", därefter måste vi lära andra människor att detta djur vars namn är "häst" ser ut på ett specifikt sätt och detta gör vi antingen genom att peka på en häst och yttra ordet "häst" eller genom att beskriva hästen med ord (fyra ben, ser ut som en hund fast mycket större, har en svans) och på så sätt kan eleven skapa sig en egen bild av hur en häst ser ut. Vi talar alltså i bilder.

Dessa ting som tillsammans skapar en kunskapsbas av bilder är i ständig expansion då det finns fler ting att upptäcka i den yttre världen och oändligt många sammansatta bilder som människan kan generera med sitt förnuft.

Språk som begrepp

Vad kan vi säga om saker som inte existerar i den yttre världen men som vi ändå pratar om?

Exempelvis talar vi om Gud även ifall ingen sett eller upplevt Gud med sina sinnen. Likaså pratar vi om själen även ifall vi inte upplevt den med våra sinnen. Hur kommer det sig att vi innehar kunskap om Gud även ifall människan inte sett Gud? Dessa begrepp som vi pratar om men inte kan uppfatta med våra sinnen, kan omöjligt emanera från den yttre världen. Om de inte härstammar från den yttre världen kan de inte uttryckas i bildform. När vi beskriver kärlek för andra människor, använder vi begrepp. Dessa begrepp beskriver inte bilder och mottagaren av begreppen skapar ingen bild med sitt förnuft. Dessa begrepp förstås som begrepp och inget annat. Begrepp är immanenta och inbyggt i människans inre. Husserl använder sig utav fenomenologi för att nå a priori kunskap, vilket uppnås genom suspension av den yttre världen, d.v.s. allt som (i det här fallet) via språket förmedlas bildligt. Den immanens som uppnås vid en sådan undersökning ger oss riktig, absolut, a priori- kunskap. I den här texten kommer vi tala om ordet "begrepp" i snarlik bemärkelsen.

Språket och dess två former

Vad händer när dessa två former används felaktigt? Vi kanske kan finna svaret i islam och deras syn på Guds avbilder.

Den islamska doktrin förbjuder att Gud avbildas. Finns det någon bakomliggande orsak till detta?

Genom urminnes tider har Gud avbildats i olika former. Avbildandet av Gud är ett försök till att uttrycka begrepp i bildform, d.v.s. att använda språket för att skapa en bild av något som är dolt och inte kan uppfattas via sinnen. Människan kombinerar Guds idé med verkliga föremål i den yttre världen. Det är högst troligt en av många anledningar till att Gud enligt fornnordisk mytologi är en stark man med hammare eller anledningen till varför Gud inom kristendomen är Jesus. Människan försöker avbilda Gud och likställa Gud med materiella ting ute i världen. Dessa försök att förstå sig på något genom språket, lär oss att människan begränsar språket till det som är synligt och allt som inte är synligt måste synliggöras. Wittgenstein pratar om att språk är bilder som förmedlas mellan människor, vilket begränsar språket till det materiella. Det som inte kan beskrivas i bildform ska man tåga om enligt Wittgenstein.

- (1) Språk i bildform beskriver enbart materiella ting.
- (2) Allt som korrekt uttrycks i språk existerar.
- (3) Begreppet "kärlek" är en del av språket

-
- (4) Kärlek existerar

Att språket begränsas till det materiella innebär att alla begrepp så som "kärlek" eller "sorg" inte existerar, vilket är absurt.

Vi kan konstatera att Guds idé inte kommer från observationer via sinnen. Då pratar vi om den rena originella versionen av Guds idé som består utav begrepp och som inte kan avbildas: Den Allsmäktige, Den Vise, Upphållaren, Den Tacksamme, Den Allseende etc.

Idén om Gud beskrivs enbart med begrepp. Begreppen existerar och används av människan men hur kan begreppen läras ut och förstås av andra?

Vi kan inte peka på något i den yttre världen. Vi kan heller inte beskriva bilder. Vi vet däremot att förnuftet kan producera bilder som är imaginära och inte "existerar" (exemplet med enhörningen) men vi har redan bevisat att enhörning enbart är en bild bestående av två sammansatta bilder. Dessa bilder som är en del av språket existerar enbart i materiell bemärkelse- en teckning som illustrerar en enhörning existerar i samma grad som en Iphone du håller i handen. Allt som kan beskrivas i bilder tillhör den materiella världen. Ej existerande uppfinningar som existerar i tanken men ännu inte realiserats- består båda i bilder. Idén som förnuftet skapar, ritningen som konstruktören tar fram samt det verkliga föremålet då det framställts, beskrivs alla i bilder. En ritning på en ej existerande Iphone är lika verklig som den riktiga Iphone som man kan ta på- de alla kan beskrivas i form av bilder och de kan likaså uppfattas av människans sinnen.

Felaktigt användande av språket

Språket används felaktigt då begrepp kombineras med bilder.

Idén om Gud kan inte uttryckas bildligt och av den anledningen kan inte idén om Gud ingå i samma kategori som enhörningen. Om idén om Gud är en del av språket, samtidigt som det inte faller under kategorin "bild", måste Gud existera. Guds idé hamnar under kategorin "begrepp" och kombineras inte med kategorin "bild". Bevis (1) nedan visar varför Guds idé existerar. Bevis (2) visar varför guden Tor inte existerar.

Bevis 1

- (1) Språk är allt som är fallet och delas upp i kategorierna "bild" och "begrepp"
 - (2) Kombinationer av "bild" och "begrepp" existerar inte
 - (3) Guds idé är ett begrepp
-

- (4) Guds idé existerar

Bevis 2

- (1) Språk är allt som är fallet och delas upp i kategorierna "bild" och "begrepp"
 - (2) Kombinationer av "bild" och "begrepp" existerar inte
 - (3) Tor är en kombination av en stark man med hammare (bild) och Guds idé (begrepp)
-

- (4) Tor existerar inte

Det samma gäller för begrepp som "gravitation". Fysiker har genom åren försökt beskriva den kraft som gör att allt faller mot jorden och som gör att jorden snurrar runt solen etc. Den här kraften är något som identifierats genom observationer av den yttre världen och uppfattats via sinnen i form av bilder. Det är än en gång en kombination som sker mellan "bild" och "begrepp" och av den anledningen kan vi konstatera att konceptet gravitation inte existerar.

Dessutom har människan i strävan att förstå den materiella verkligheten försökt projicera begreppet "gravitation" (som människan konstruerat med förnuftet) på den yttre världen. Begreppet "gravitation" existerar inte i den fysiska världen, detta för att det är en mental konstruktion av observationer av den yttre världen. När läraren ska förklara för eleven vad gravitation är för något använder läraren ord. Så fort läraren försöker konkretisera gravitation till formen av en bild falsifieras begreppet och faller under kategorin "bild", vilket enligt ovanstående regel innebär att gravitation inte existerar. När Einstein med experiment försökte bekräfta relativitetsteorin var han tvungen att observera naturen i form av experiment där han påvisade ljusets böjning, först då godkändes hans teori. Samtidigt som hans teori bekräftades av experimentet, begränsades teorin till den bild som experimentet frambringade.

Förslagsvis kan denna kombination av begrepp och bild vara orsaken till att vetenskapliga teorier ständigt övertrumpas av bättre och mer precisa teorier. Så fort vi kombinerar begrepp med bild eliminerar vi möjligheten till absolut sanning.

Exempel på kombinationer av bild och begrepp (bildgrepp¹) som resulterar i disinformation:

¹Påhittat ord som innebär att bild och begrepp kombineras*

Begrepp	Bild	Kombination	Bildgrepp
Guds idé	Solen	= Solguden	Ja
-	Horn, Häst (sammansatta bilder)	= Enhörning	Nej (existerar i bildlig mening)
Upprätthållaren (Gud)	Diverse observationer av den yttre världen (ljusets böjning)	= Gravitation	Ja
Upprätthållaren (Gud)	-	-	Nej
Allsmäktig	-	-	Nej
Allsmäktig (makt)	Människa	= Stalin	Ja
Förlåtande	En kvinna med förlåtande egenskaper	= Moder Teresa	Ja

Ett vetenskapligt exempel på att kombinationen av bild och begrepp leder till disinformation är kvantfysiken. Elektroner kan befinna sig i två positioner samtidigt men först vid observation (skapandet av bild) intar elektronen en position. Det innebär att kombinationen av bild och begrepp (d.v.s. superposition) leder till disinformation.

Moder Teresa var förmodligen förlåtande men också människa. Men att begränsa begreppet "förlåtande" till enbart moder Teresa ger oss en felaktig förståelse för begreppet, precis som exemplet med kvantmekaniken. Därav måste vi skilja på dessa ifall vi vill nå absolut sanning.

Påhitt

Om jag hävdar att jag i morse såg RP/54SS34 i min trädgård, kommer ingen tro mig. De kommer först be mig peka på detta objekt vars namn är "RP/54SS34" och kräva en förklaring. Jag hade behövt peka på något materiellt för att bevisa att detta ting faktiskt existerar. Anledningen till varför ingen kommer tro mig beror på att de i bildlig bemärkelse inte kan föreställa sig RP/54SS34 samtidigt som det inte faller under kategorin för begrepp. De har ingen intuitiv upplevelse av ordet "RP/54SS34" och av den anledningen måste det vara ett påhitt.

- (1) Begrepp emanerar från invändigt rationellt tänkande
- (2) Begrepp kan av människan förstås intuitivt
- (3) "RP/54SS34" förstås inte av människan

-
- (4) RP/54SS34 existerar ej

Om människan hade fabricerat idén om Gud, då hade personen som tänkt ut den här idén varit tvungen att peka på gud. Eftersom Gud inte är synlig och tillhör det dolda måste personen klassas som mytoman. Av den anledningen har vissa människor valt att konkretisera Guds idé och kombinerat idén med verkliga ting som går att peka på för att andra människor lättare ska skaffa sig förståelse för Gud. De har även använt språket felaktigt då bilder (det materiella) är det enda verkliga i deras mening. Precis som dagens materialister försöker konkretisera fenomen som medvetande, har tidigare materialister försökt konkretisera idén om Gud. De har försökt föra det dolda in i den materiella världen. Gemensamt för båda är att de enbart tror på det som är synligt för människan. Precis som begreppet "gravitation" kan vi skaffa mer kunskap om fenomenet genom transliteration till bildform men vi kan däremot inte nå absolut sanning.

Konklusion

Det som är dolt är dolt och kan inte förstås i bilder så till vida man är ute efter absolut sanning. Om vi ska lära ett barn om Gud kan vi inte visa upp bilder eller peka på fysiska objekt. Varje gång någon försöker beskriva det dolda i form av bilder, begränsas kunskapen till bilden och all annan information evaporerar. Däremot kan vi beskriva Gud med begrepp. Vi kan använda språket för att beskriva begrepp som "allsmäktig". Vi alla har upplevt eller känt av makt. Vi har en idé om makt och denna idé kan vi föreställa oss samt i vårt psyke expandera till något fullkomligt (en absolut makt). Makt är en idé som inte är fysisk. Vi kan inte ta på makt eller se makt, däremot har vi en intuitiv känsla av makt som vi förstår och som vi benämner "makt". Denna makt är verklig och nödvändig för att makt ska vara möjlig. Makt är en inre drivkraft som manifesteras i den yttre världen och det är av just den anledningen som vi kan förstå Guds egenskap som allsmäktig.

Språket lär oss att materiella ting går att peka på men att metafysiska fenomen enbart väsen med medvetande kan förstå. Av den anledningen kan vi lära barn vad begrepp som barmhärtig, mäktig eller förlåtande är för något. Dessa ej materiella ord måste existera och vara av betydelse eftersom

de är en del av språket. Ett begrepp kan inte beskriva något som inte finns. Om språk är allt som finns, kan inte vissa begrepp vara obefintliga. Språket är meningsfullt och kan kategoriseras med avseende på hur det lärs ut. Allt som faller under kategorin "bild" är alltså materiella ting. Allt som faller under kategorin "begrepp" härstammar från människans inre och existerar ifall de inte kombineras med bilder. Resterande ord som inte platsar under dessa två kategorier är således påhitt.

Inom islam får Gud inte avbildas, detta förmodligen för att det leder till disinformation. Att beskriva immateriella fenomen genom materiella ting, ger en falsk bild av verkligheten och språket bör inte användas på det sättet om målet är absolut sanning. Vi måste därav dela upp språket i två kategorier (bild och begrepp) och strikt skilja på dessa, endast då når vi absolut sanning.

Wittgensteins bildteori kan således enbart tillämpas på den yttre materiella världen. Den får inte under några omständigheter användas för att beskriva det som är dolt. Av den anledningen har tusentals falska gudar skapats i hopp om att skapa förståelse för den ende sanne Guden. Detta enbart för att språket används felaktigt och för att människor försökt synliggöra det dolda.